

[Statsministeren]

skattereformen og arbejdsmarkedsreformen måtte føre til, at når vi ikke kan blive enige, er der ikke andet at gøre end at sige til hinanden: Nu gennemfører vi det, og så må befolkningen vurdere det. Og det er præcis det, vi gør nu. Vi gennemfører det og bringer det ud til torvs. Skattekomterne får nye tal, ved næste årsskifte kommer syn for sagn, og så kommer vurderingen på plads næste forår. Og det er jeg utrolig tryk ved, meget glad for og ikke spor ked af, hr. Henning Dyremose.

Så vil jeg i øvrigt gøre et par bemærkninger til hr. Henning Dyremose, som havde mange spørgsmål om mange komplicerede økonomiske størrelser, specielt om et udtryk, som jeg også hørte fra hr. Fogh Rasmussen. Jeg tror, det var det samme udtryk – et forfærdeligt et, for det er jo ikke rart at se det for sig – pengene fosser ud af statskassen, blev der sagt med stor vægt af både hr. Henning Dyremose og hr. Fogh Rasmussen. Nu har jeg en gang imellem passeret statskassenovre hos finansministeren, og det har nu ikke været direkte iøjnefaldende. Man ser et vældigt vandfald for sig, og jeg har derfor foretaget et lille regnestykke – med bistand, bevares, men hjulpet af de samme folk, som hr. Henning Dyremose har brugt tidligere – og selv om det er sent, synes jeg lige, jeg vil komme med en lille vigtig gennemgang af, hvordan det reelt ser ud, og om pengene nu også fosser ud i det tempo, man får indtryk af, når man hører hr. Henning Dyremose og hr. Fogh Rasmussen. Nu er beregningen foretaget senere end regeringsdannelsen, og derfor kan vi måske blive enige om tallene.

På finansloven i december 1992 forventede man et underskud på 43,8 mia. kr. på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget, og ved fremlæggelsen af »Ny kurs mod bedre tider« i maj forudså regeringen et underskud på 55 mia. kr., altså en stigning på ca. 11 mia. kr. Hvordan er det nu gået til? Er det vores skyld, er det samfundets skyld, er det hr. Fogh Rasmussens skyld, er det hr. Henning Dyremoses skyld, eller hvis skyld er det egentlig? Hvor kommer de 11 mia. kr. fra?

For det første skyldes stigningen i det budgetterede underskud for 1993 ikke, at finanspolitikken er blevet lempet i 1993. Årsagen er – og jeg er helt sikker på at hr. Henning Dyremose kan huske det fra sit forrige job – at som vi så ofte har set, har konjunkturerne udviklet

sig væsentlig ringere, end den tidligere regering forventede i december 1992. Dengang blev der budgetteret med en ledighed i 1993 på 305.000, men i maj skønnede den nye regering, at ledigheden ville stige til 345.000. Stigende ledighed og faldende aktivitet giver større udgifter til dagpenge og mindre skatteindtægter. Det er økonomi, så næsten enhver kan forstå det, og det er faktisk hovedforklaringen på, at underskuddet skønmæssigt er steget med disse 11 mia. kr. i 1993.

Hvis jeg skal gøre det op meget kort, er stigningen i ledigheden skyld i 5½ mia. kr. af de 11 mia. kr., der er forskellen mellem skønnet dengang og skønnet nu. Så er der ca. 5½ mia. kr. tilbage, og hvor skal vi så placere ansvaret for dem? For det første har jeg en lille bekendelse – jeg er ked af at måtte sige det – men den forrige regerings skøn over salget af statslige aktiver var altså endnu en gang for optimistisk. Det er sørgeligt nok, men sådan kan man jo komme ud for så mange skuffelser. Salget af statslige aktiver var anslået for optimistisk, indtægterne blev ikke så store, som man havde regnet med, og det forklarer, at der yderligere bliver en forskel på 2,3 mia. kr.

Der var også noget kunstigt i regeringens tidligere budgetoversigt for 1993. Det var noget i forbindelse med EF, som blev noget dyrere, end man havde regnet med, en kunstig forskønnelse af statsbudgettet – beklager, men det blev det – og det kostede ca. 1 mia. kr. Så er vi oppe på 3¼ mia. kr. af de 11 mia. kr. plus de 5½ mia. kr. fra ledigheden, og så har vi 2 mia. kr. tilbage. Og hvor kommer de så fra? Jo, i majvurderingen havde regeringen også indarbejdet lånebistand til Færøerne, og udgifterne hertil andrager omtrent 2 mia. kr. Det har været magtpåliggende for regeringen at gøre mest muligt for at nedbringe ledigheden og styrke tilliden i den private sektor allerede i 1993, selvfølgelig inden for finanslovforligets rammer.

Lægger vi således det hele sammen, og ser vi på, hvad vi var enige om og har indgået forlig om, er jeg næsten bange for at sige det – det er kedeligt nok – men den nuværende firkløverregerings andel af underskuddet på 55 mia. kr. udgør alt i alt, så vidt jeg kan se, 2 mia. kr. Sådan ser landet ud. De 2 mia. kr. påtager vi os ansvaret for, de 9 mia. kr. stammer fra den forrige regering, men det skal den ikke høre no-